

Dimarts VII de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 9,30-37): En aquell temps, Jesús i els deixebles travessaven Galilea, però Jesús no volia que ho sabés ningú. Instruïa els seus deixebles i els deia: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, i el mataran; però, un cop mort, al cap de tres dies ressuscitarà». Ells no comprenien què volia dir, però tenien por de fer-li preguntes.

Arribaren a Cafarnaüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?». Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells era el més important. Aleshores s'assegué, va cridar els Dotze i els va dir: «Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots». Llavors va agafar un infant, el posà enmig d'ells, el prengué en braços i els digué: «Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat».

«El Fill de l'home serà entregat»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens porta dues ensenyances de Jesús, que estan estretament lligades una a l'altra. Per una banda, el Senyor els anuncia que «el mataran i, un cop mort, al cap de tres dies ressuscitarà» (Mc 9,31). És la voluntat del Pare per a Ell: per això ha vingut al món; així vol alliberar-nos de l'esclavatge del pecat i de la mort eterna; d'aquesta manera Jesús ens farà fills de Déu; el lliurament del Senyor fins a l'extrem de donar la seva vida per nosaltres mostra l'infinit de l'Amor de Déu: un Amor sense mesura, un Amor al que no li importa abaixar-se fins a la bogeria i l'escàndol de la Creu.

És esfereïdor escoltar la reacció dels Apòstols, encara massa atrafegats en contemplar-se a si mateixos i oblidant-se d'aprendre del Mestre: «No comprenien

què volia dir» (Mc 9,32), perquè pel camí anaven discutint quin d'ells seria el més gran, i, per si de cas els toca el rebre, no s'atreveixen a fer-li cap pregunta.

Amb delicada paciència, Jesús afegeix: cal fer-se el darrer i el servidor de tots. Cal acollir el senzill i petit, perquè el Senyor s'hi ha volgut identificar. Cal acollir Jesús a la nostra vida perquè així estem obrint les portes a Déu mateix. És com un programa de vida per anar-hi caminant.

Així ho explica amb claredat el Sant Rector d'Ars, Joan Baptista Mª Vianney: «Cada vegada que podem renunciar a la nostra voluntat per fer la dels altres, sempre que aquesta no vagi contra la llei de Déu, aconseguim grans mèrits, que només Déu coneix». Jesús ensenya amb les seves paraules, però sobretot ensenya amb les seves obres. Aquells Apòstols, en un principi durs per a entendre, després de la Creu i de la Resurrecció, seguiran les mateixes petjades del seu Senyor i del seu Déu. I, acompanyats de Maria Santíssima, es faran cada dia més petits perquè Jesús creixi en ells i en el món.